

[Den midlertidige formand.]

valgt *Skytte*, til første næstformand *Grete Hækkerup*, til anden næstformand *Hanne Budtz*, til tredje næstformand *From* og til fjerde næstformand *Morten Lange*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 6 tingsekretærer.

Formanden: I henhold til gruppernes indstilling er følgende medlemmer valgt: *K. J. Mortensen, Søren B. Jørgensen, Arne Larsen, Bo Kristensen, Kofoed og Ole Vig Jensen*.

Tinget er hermed sat.

For mit vedkommende takker jeg for den tillid, tinget har vist mig ved at genvælge mig til at lede arbejdet her i tinget; jeg skal bestræbe mig på efter bedste evne at opfylde de pligter, der påhviler mig som tingets formand.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til statsministeren, for at han kan afgive en erklæring.

Statsministeren (J. O. Krag): Et nyt folketingsår tager i dag sin praktiske begyndelse. Udfaldet af valget den 21. september 1971 har som sin naturlige parlamentariske konsekvens ført til dannelse af en ny regering — den regering, der i dag fremstiller sig for tinget, fast besluttet på at føre udviklingen her i landet ind i et positivt spor.

Den erklæring, jeg skal afgive, vil samle sig om en række hovedpunkter. En del af de forslag, regeringen forbereder, vil komme hurtigt, andre vil kræve længere forberedelse eller må vente, indtil de mest påtrængende opgaver er løst. Regeringen har fundet det nødvendigt nu at afstå fra at give en mere detaljeret oversigt over de foranstaltninger, man vil søge gennemført eller påbegyndt i folketingsårets løb.

Det er regeringens opfattelse, at der nu

må tilvejebringes den nødvendige fasthed og orden i landets økonomi. Regeringen har en ubetinget vilje hertil og appellerer til folketingets medvirken.

Dette betyder ikke, at reformpolitikken lægges til side. Der er reformer, hvis påbegyndelse ikke kan vente — og der er reformer, som ikke er økonomisk belastende. Det afgørende for folketing som for regering må være at få lagt et handlingsprogram, at sikre en styring af udviklingen.

Det er af afgørende betydning, at der fortsat kan tilvejebringes bred enighed om dansk udenrigspolitik.

Udviklingen i Europa er i første række præget af de fremadskridende normaliseringsbestræbelser omkring Tysklands- og Berlinproblemerne. I den store verdenssammenhæng er USAs kontakter med Kina og Sovjetunionen, krigsnedtrapningen i Vietnam og forhandlingerne om Mellemøsten lige så betydningsfulde.

I NATO, hvortil regeringen ikke ser noget sikkerhedspolitisk alternativ, vil regeringen arbejde for det standpunkt, at flersidede forhandlinger om europæisk sikkerhed og samarbejde samt gensidigt afbalancerede styrkereduktioner bør søges indledt, så snart forudsætningerne er til stede.

Regeringen vil fortsætte bestræbelserne for at medvirke til sådanne forudsætninger også gennem forbindelser med de østeuropæiske lande.

Samtidig vil regeringen deltage i de udenrigspolitiske konsultationer, som er indledt mellem de seks fællesmarkedslande og de fire ansøgerlande.

Det er regeringens hensigt at genfremsætte det af socialdemokratiet i sidste samling fremsatte forslag til en forsvarsreform med eventuelle ændringer som følge af den hidtidige behandling.

Danmark vil søge de af FN opstillede mål for udviklingsbistanden opfyldt så tidligt som muligt. Adskilt fra den almindelige udviklingsbistand vil regeringen gennem internationale organisationer og gennem friheds-

[Statsministeren.]

bevægelser øge den humanitære og uddannelsesmæssige bistand til undertrykte folk og folkegrupper.

Det er regeringens hensigt snarest at søge gensidige diplomatiske forbindelser med Nordvietnam etableret. Et sådant skridt, der vil bringe Danmark på linje med Sverige, Norge og Schweiz, vil bidrage til at fremme freden i Vietnam.

Forhandlingerne om dansk indtræden i fællesmarkedet bygger på folketingets dagsorden fra maj 1967, der både i fjor og i år er blevet bekræftet af et stort flertal i tinget. Denne dagsorden bemyndiger regeringen til at føre forhandlinger om dansk medlemskab sammen med Storbritannien, idet den udtrykker samtidig forventning om, at de øvrige skandinaviske lande løser deres samarbejdsforhold til Fællesskaberne.

I arbejdet med tiltrædelsestraktaten udstår kun et enkelt større problem, nemlig fiskeripolitikken. Så snart et udkast til traktattekst foreligger — formentlig i december måned — fremlægges denne i folketinget med henblik på at opnå tilslutning til undertegnelse.

Denne tilslutning betyder ikke, at folketinget binder sig med hensyn til den endelige afgørelse om Danmarks medlemskab. Tingets afgørende stillingtagen forudsætter tilvejebringelse af et mere fuldstændigt materiale vedrørende De europæiske Fællesskabers hele retlige samarbejdsgrundlag, herunder også fremlæggelsen af de konsekvenser for dansk lovgivning, som en tilslutning vil indebære. Dette materiale søges færdiggjort så betids, at folketinget vil blive i stand til at træffe sin endelige afgørelse i løbet af maj 1972. Regeringen tillægger det betydning, at folketingets beslutningsgrundlag inden da også vil kunne omfatte resultaterne af forhandlingerne mellem fællesmarkedet og Sverige, Finland og Island.

En særlig vigtig del af det forestående lovgivningsarbejde vil være at sikre kontrollen med danske naturressourcer. Som forudsætning for de fortsatte markedsforhandlinger må der specielt lovgives om kontrollen med erhvervsmæssig udnyttelse af rekreative områder. Regeringen vil også med folketingets partier drøfte, hvorledes der vil kunne findes en løsning på de problemer, der opstår i forbindelse med prisstigninger på

jord og fast ejendom, som vil følge af dansk medlemskab af De europæiske Fællesskaber.

Folkeafstemningen om dansk tiltrædelse vil formentlig finde sted i juni 1972.

Afgørelsen om Storbritanniens medlemskab vil efter al sandsynlighed blive truffet ved den afstemning, der finder sted i det britiske parlament den 28. oktober 1971. Afgørelsen om Norges medlemskab vil ligesom Danmarks ikke blive truffet ved traktatundertegnelsen, men først i løbet af foråret 1972. Hvis Norge mod forventning ikke skulle ratificere tiltrædelsestraktaten, vil der også for Danmark foreligge en ny situation. Hvilke konsekvenser Danmark skal drage heraf, må afhænge af denne nye situations karakter, herunder hvilke alternative løsninger Norge i så fald må tilsigte.

Regeringen lægger stor vægt på, at bestræbelserne på at oplyse befolkningen bliver grundige og alsidige. I denne oplysning må som et nødvendigt led indgå de lovændringer, der må blive en konsekvens af dansk medlemskab.

Både her i landet og i udlandet har de senere års udvikling vist, at de traditionelle pengepolitiske midler er utilstrækkelige til sikring af smidig og effektiv kapitalformidling til erhvervene. Regeringen finder, at hele dette spørgsmål mest hensigtsmæssigt må finde sin løsning i et åbent samarbejde mellem det offentlige, kapitalmarkedets institutioner, erhvervene og lønmodtagerne. Regeringen vil derfor snarest tage initiativ til en sådan drøftelse med henblik på skabelse af en lovgivning, som kan give en ramme omkring det videre samarbejde gennem et kapitalmarkedsråd.

Regeringen vil endvidere overveje nye initiativer med sigte på at tilvejebringe bred deltagelse i en forøget kapitaltilførsel, kapitalforsyning til erhvervene. Kapitalbesiddelse bør ikke være et privilegium for et fåtal. Regeringen vil søge at gennemføre demokratiseringsbestræbelser også på det økonomiske område. Regeringen vil gerne medvirke til gennem drøftelser med alle interesserede parter og instanser at finde de rette former, hvorunder en udvikling i denne retning kan fremmes.

En aktiv erhvervspolitik, omfattende industri, landbrug, fiskeri og de øvrige erhverv, vil blive tilrettelagt i bredt samarbejde med alle interesser i erhvervslivet og på arbejds-

[Statsministeren.]

markedet med henblik på at øge erhvervenes konkurrencemuligheder. Regeringen vil gennem forslag til en udbygget egnsudviklingspolitik lægge vægt på, at alle dele af landet får del i velstandsudviklingen.

En lovgivning, der fremmer åbenhed og information om erhvervsvirksomhedernes økonomiske situation, skal skabe større forståelse for erhvervslivets forhold og øge samarbejds mulighederne inden for den enkelte virksomhed. Pengeinstitutternes placering i et moderne erhvervsliv vil blive overvejet ud fra tilsvarende synspunkter.

Regeringen agter at videreføre perspektivplanlægningen med en belysning af udviklingsperspektiverne inden for erhvervslivet. Regeringen regner med, at dette kan ske i nært samarbejde med erhvervene, således at man får et grundlag for en vurdering af udviklingen i den offentlige og private sektor.

Der vil blive tilstræbt en aktiv forbrugerpolitik med sigte på at styrke forbrugernes stilling såvel i forhold til erhvervslivet som over for de offentlige serviceydelser.

Tilrettelæggelsen af den offentlige udgiftspolitik må ske under hensyntagen til den samfundsøkonomiske situation, hvor navnlig det store valutaunderskud giver anledning til alvorlig bekymring. Regeringen anser det for nødvendigt at være meget tilbageholdende over for nye ønsker om offentlige udgifter, og dette vil komme til at præge det finanslovsforslag, som bliver fremsat i november. Regeringen anser sig ikke for bundet af den indbyrdes prioritering af forskellige udgiftsformål, som har ligget til grund for budgetteringsrammer og personalelofter. De nye opgaver, som skal tages op til hurtig løsning, f. eks. øget indsats imod forurening, må søges indpasset i budgettet ved besparelser på andre områder.

Det nødvendige byggeri, herunder boligbyggeri, må sikres gennem en langsigtet planlægning og med rimelige finansieringsvilkår. Kravene til nybyggeriet vil i samarbejde med kommunerne blive gennemgået for at søge lejen nedbragt.

Den vedtagne rentelåneordning vil blive foreslået afløst af en forbedret rentesikringsordning, der kan give en tilstrækkelig lav begyndelsesleje i det almenyttige nybyggeri, herunder også i et vist omfang i alle-

rede opførte ejendomme. Regeringen vil foreslå en regulering af boligsikringen, så folk med jævne indkomster får rimelige boligmuligheder — også i nybyggeri.

Indtil virkningen af disse forbedringer kan sætte ind, vil regeringen træffe særlige foranstaltninger til at imødegå de konstaterede udlejningsvanskeligheder.

Regeringen vil stille øgede midler til rådighed for statens bygge- og boligfond til jordkøb og byggemodning. Det er regeringens opfattelse, at kommunerne bør have adgang til i særlige tilfælde at ekspropriere jord til boligformål.

Adgangen til særlige genudlejningsforhøjelser vil blive foreslået ophævet, og oprettelsen af ejerlejligheder vil blive foreslået begrænset til nybyggeri.

Regeringen vil efter forhandling med organisationerne søge gennemført regler om beboerdemokrati i private beboelsesejendomme.

Hele boligpolitikken vil blive taget op til principiel overvejelse, og regeringen vil snarest indbyde de politiske partier og interesserepræsentanter til et sagligt udvalgsarbejde herom.

Regeringen vil videreføre arbejdet med en generel reform af planlægningslovgivningen og herunder søge gennemført en lov om lands- og regionsplanlægning.

Der er egne af landet, og der er fagområder, som er ramt hårdere af den større ledighed end andre. Det er regeringens agt at rette op på disse forhold, herunder at se nærmere på de bygge- og anlægsprojekter, ikke mindst i egnsudviklingsområderne, som af forskellige grunde ikke er blevet sat i værk i de senere år — eller er blevet standset.

Regeringen vil fremme uddannelsesaktiviteten under specialarbejderloven og efteruddannelsesordningen for faglærte grupper.

Der vil blive sikret øgede muligheder for omskoling, efter- og videreuddannelse.

Strukturændringerne i erhvervslivet har i stigende grad ført til betalingsstandsninger og til virksomhedslukninger. Regeringen vil snarest fremsætte forslag til lov om en lønmodtagernes garantifond, der sikrer arbejdere og funktionærer tilgodehavende løn og feriepenge.

Arbejderbeskyttelseslovgivningen må snarest revideres, således at sundhed, sikkerhed

[Statsministeren.]

og trivsel bliver en realitet på alle arbejdspladser.

Der er behov for en modernisering af arbejdsretlovgivningen. Derfor må en revision fremskyndes.

Det er regeringens hensigt omgående at søge gennemført en ny samarbejdsaftale med de statsansattes organisationer.

Regeringen vil føre en opsøgende socialpolitik, tilpasset den ændrede kommunalstruktur. Der vil blive foreslået oprettet en sikringsstyrelse til varetagelse af opgaver på ulykkesforsikrings-, sygesikrings- og dagpengeområdet samt af visse pensionsopgaver, ligesom der vil blive foreslået oprettet en social ankeret.

Fradragsprocenten ved pensionisternes ekstrairndtægter vil blive foreslået nedsat fra 60 til 30.

Den adgang, som pensionisterne nu har i nogle kommuner til efter ansøgning at lade deres ejendomsskat hvile, må udstrækkes til alle kommuner.

Regeringens ønsker om sociale forbedringer vil medføre merudgifter og kan derfor kun gennemføres gradvis. Regeringen understreger i denne forbindelse betydningen af større planlægning på hele det sociale felt. Det vil bevirke, at de ressourcer, der er til rådighed, får en bedre udnyttelse.

Også på andre områder agtes reformvirksomheden taget op i takt med de økonomiske muligheder. Det gælder uddannelsesstøtten, som det gælder kulturlivet. Regeringen agter at fremsætte forslag til principbeslutning om, at alle får en grundlæggende skole- og erhvervsuddannelse af 12 års varighed, og reformer på folkeskolens område vil blive fortsat, ligesom de erhvervsmæssige forsøgsuddannelser vil få høj prioritet. Planlægningsrådet for de højere uddannelser må afløses af et uddannelsesråd omfattende alle uddannelser. En revision af loven om universiteternes styrelse skal foretages i 1972-73. Regeringen vil dog allerede i indeværende folketingsår foreslå studenternes repræsentation gennem studenterrådene indpasset i loven. De korterevarende videregående uddannelser vil med øget vægt blive inddraget i uddannelsespolitikken. Regeringen vil bestræbe sig for en mere ligelig fordeling af uddannelsesstillbuddene i landets forskellige egne. Spørgsmålet om Danmarks

radios undervisningsvirksomhed og om ændring af radiospredningsloven vil blive taget op.

En bedre planlægning og prioritering af forskningen må fremmes gennem et planlægningsråd for forskningen og en samling af den nødvendige sekretariatsvirksomhed.

Regeringen har fundet det af afgørende betydning, at hele forureningsbekæmpelsen forenes under én minister i det nyoprettede ministerium for forureningsbekæmpelse. Dette arbejde vil blive fulgt op gennem etablering af en teknisk forureningsstyrelse som foreslået af forureningsrådet. Også spørgsmålet om de regionale organer må søges løst. Forskningen agtes intensiveret, og en ledsagende informationsvirksomhed vil være nødvendig. Den kortlæggende fase må nu være afsluttet, og allerede i indeværende folketingsår kan ventes gennemført en række konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af den igangværende miljøforringelse.

Regeringen agter at tilvejebringe det fornødne beslutningsgrundlag for prioriteringen af de store trafikinvesteringer.

For Grønlands vedkommende vil regeringen tilstræbe en fornyet vurdering af principperne i Grønlandspolitikken, således at udviklingen i så vidt omfang som muligt kommer til at hvile på befolkningens egne forudsætninger. Regeringen vil søge at skabe grundlag for en sådan politik ved nært samarbejde med grønlandske politikere og ved at videreføre det hidtil så frugtbare samarbejde mellem danske og grønlandske politikere i Grønlandsrådet.

For Færøernes vedkommende vil der blive taget hensyn til den fortsatte udvikling af det færøske erhvervsliv og til varetagelsen af Færøernes særlige interesser under EF-forhandlingerne.

Regeringen vil optage forhandlinger med de kommunale organisationer om en samordning af statens og kommunernes budgetlægning og ressourceforbrug, sådan at man kan opnå en bedre samlet planlægning.

Skattereformen må føres videre. Vi må have styr på kildeskatten. De konstaterede fejl må rettes. Det gælder bl. a. ophævelsen af standardfradraget, som må genindsættes i kildeskatteloven. En yderligere fradragsforenkling bør derefter søges gennemført — også med henblik på at opnå større ligelighed i beskatningen. Restskatteordningen

[Statsministeren.]

må ændres, så den bliver mere lempelig, og det bør overvejes at gå over til en ordning med bruttotræk, så den foreløbige beskatning af ekstraindtægter ikke virker så hårdt. Der må sættes alvorligt ind imod skattesnyderi og skatteunddragelse. Straffen for skattesvig vil blive skærpet, og kontrollen med skatteunddragelserne må gøres mere effektiv.

Det er samtidig regeringens opfattelse, at der bl. a. som et led i inflationsbekæmpelsen må sættes stærkere ind mod grundspekulationen, og at beskatningen af kapitalgevinster bør forøges. Det samme gælder skatten på de store arveparter, især for fjernere slægtninge. En vis forhøjelse af formueskatten forekommer ligeledes begrundet.

For at støtte erhvervslivets konkurrenceevne vil det være rimeligt, at afskrivningsreglerne på de områder, hvor den tekniske udvikling har medført en særlig hurtig forældelse, tages op til ny overvejelse.

Det er klart, at det har været den nye regerings første og vigtigste opgave at tage den økonomiske stilling op til en gennemgribende og kritisk vurdering. Underskuddet på betalingsbalancen har i de sidste 12 måneder været omkring 3,5 milliard kr., og der har som følge heraf været en kraftig vækst i den korte, erhvervsmæssige gæld til udlandet, således at den nu er af størrelsesordenen 13 milliarder kr., mens valutareserverne beløber sig til godt 3 milliarder kr. Denne situation rummer indlysende farer, og denne risiko er blevet forøget gennem den usikkerhed om de internationale penge- og valutaforhold, som er opstået efter de amerikanske kriseforanstaltninger i august. Beskæftigelsen her i landet har ikke udviklet sig så tilfredsstillende som ønskeligt, og valutaproblemerne er en klar trussel mod den fulde beskæftigelse. Det er regeringens overbevisning, at det ville være uforsvarligt at lade denne udvikling fortsætte. Det er regeringens besluttede politik at fastholde kronens paritet, og dette nødvendiggør en hurtig og beslutsom indsats for at rette betalingsbalancen op. Dette må ske uden at hæmme beskæftigelsen og den økonomiske vækst.

Det er åbenbart, at et meget vigtigt led i et sådant handlingsprogram må blive en

forstærket udbygning af den industri, der skaber eksportindtægterne eller står over for konkurrence udefra. Dette forudsætter, at den fornødne kapital og arbejdskraft stilles til rådighed. Som jeg tidligere har nævnt, vil der i den nærmeste fremtid efter drøftelse med erhvervene og arbejdsmarkedet blive nedsat et kapitalmarkedsråd, der kan bistå regeringen med at kanalisere den knappe kapital over til udbygning af erhvervene. Hånd i hånd hermed må udvikles en aktiv arbejdsmarkedspolitik, der kan muliggøre en større bevægelighed på arbejdsmarkedet. Det er klart, at modstykket til denne stærke positive linje i erhvervspolitikken må være en stram finanspolitik.

Penge- og kreditpolitikken må ligeledes føres med stor fasthed, da den er en afgørende forudsætning for opretholdelsen af en rolig valutaudvikling. Ikke mindst på denne baggrund må der lægges den største vægt på, at kapitalen reserveres for erhvervsudviklingen; og førend dette mål er nået, vil en lettelse af den stramme likviditet ikke kunne komme på tale.

Efter regeringens opfattelse vil dette program alene ikke være tilstrækkeligt til at sikre den hurtige nedbringelse af valutaunderskuddet, som trænger sig på.

Finansministeren vil derfor i dag fremsætte forslag om en midlertidig 10 pct.s importafgift, der kan rette stillingen op i perioden, indtil de øvrige foranstaltninger har fået fuld virkning. Regeringen er opmærksom på, at det også udadtil er et væsentligt og vidtgående skridt, der her tages, og har derfor lagt vægt på, at det klart fremgår, at der er tale om en midlertidig foranstaltning, som er affødt af den nuværende kritiske situation. Det foreslås derfor, at afgiften aftrappes i 3 trin, sådan at den falder helt bort den 1. april 1973.

Afgiften er udformet således, at råvarer og levnedsmidler som hovedregel ikke beskattes, ligesom der er draget omsorg for, at afgiften så vidt muligt ikke kommer til at belaste eksporten. Den gældende prislovgivning foreskriver, at prisstigninger, som følger af importafgiften, ikke må gå ud over, hvad denne i sig selv kan begrunde, og at den således ikke må føre til prisforhøjelser på bestående lagre eller til stigende avancer. Prismyndighederne vil overvåge,

[Statsministeren.]

at priserne sænkes, efterhånden som afgiften trappes ned. Afgiften vil kun i begrænset omfang berøre de daglige livsformødenheder.

Regeringen er overbevist om, at der med dette samlede handlingsprogram for alvor tages fat på den gennemgribende stabilisering af den økonomiske stilling, som er nødvendig for at sikre økonomisk fremgang og den fulde beskæftigelse.

Regeringen opfordrer hele folketinget til at medvirke til løsningen af denne opgave.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om midlertidig importafgift.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til finansministeren, for at han kan fremsætte det anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte det *forslag til lov om en midlertidig importafgift*, som statsministeren netop har bebudet.

Det er hensigten, at denne afgift med nogle vigtige undtagelser, som jeg skal komme ind på om lidt, skal omfatte alle varer, der indføres indtil udgangen af marts måned 1973. Afgiften er altså tidsbegrænset, som statsministeren nævnte det, og samtidig skal den aftrappes under sin ca. 18 måneders gyldighedsperiode. Den begynder med at være 10 pct. af de indførte varers toldværdi. Denne sats fastholdes indtil udgangen af juni 1972, derefter skal den i et halvt år være 7 pct. og i de sidste 3 måneder 4 pct. Den bortfalder således helt fra 1. april 1973, dvs. fra det tidspunkt, da Danmark efter en eventuel indtræden i De europæiske Fællesskaber skal påbegynde toldafviklingen over for Fællesskabernes nuværende medlemslande.

Det er et led i denne ordning, at en række varer holdes uden for afgift. Det gælder f. eks. fyringsolie og en del uforarbejdede levnedsmidler, såsom kød, fisk og grønsager; her må det tages i betragtning, at vor import af levnedsmidler ifølge sagens natur i øvrigt er meget lille, således at afgiftsbelastningen bliver af en meget begrænset betydning for det daglige forbrug. Også de råvarer, der anvendes af landmændene,

såsom korn, foderstoffer og gødningsstoffer, er foreslået holdt uden for afgiftspligt.

Det samme gælder stort set de råvarer, der bruges af industri og håndværk. For at give nogle eksempler kan jeg således nævne mineraler, rå metaller, spindestoffer, tømmer, kemikalier og plastsustanser. At også medicinvarer, avispapir, fly og skibe samt tropiske frugter, f. eks. bananer, samt kaffe, te og kakaobønner er holdt uden for afgiftspligten, hører med til billedet af denne afgifts omfang og indhold. De sidstnævnte varer foreslås fri for afgift ikke blot af hensyn til danske forbrugere, men også fordi vi har ønsket at tage hensyn til udviklingslandenes eksportmuligheder. Der er et bilag til lovforslaget, som indeholder den nøjagtige fortegnelse over de afgiftsfri varer. Vi skønner, at ca. 35 pct. af den samlede import herved er holdt uden for importafgiften.

Statsministeren har især fremhævet importafgiftens udenrigsøkonomiske betydning. Hvad dens indenrigsøkonomiske betydning angår, vil jeg stærkt fremhæve, at afgiften ikke primært tilsigter at begrænse det almindelige forbrug. Formålet er først og fremmest at muliggøre en stærkt tiltrængt stabilisering af byerhvervenes konkurrenceevne både på eksportmarkedet og på hjemmemarkedet. Importafgiften eller særtolden, om man vil, skal altså indgå som et led i regeringens samlede aktive erhvervs politik. Den skal sikre beskæftigelsen, som regeringen tillægger den største betydning.

Vi kunne selvfølgelig have valgt at indføre en importregulering i stedet for en sådan afgift. Vi har foretrukket afgiften, bl.a. fordi vi ikke ønsker, at dansk erhvervsliv skal slå sig til ro i ly af nye kvantitative importrestriktioner, sådan som vi jo har kendt det tidligere, men at dansk erhvervsliv stadig må have den kontakt med verden ude omkring, som er nødvendig for også dansk erhvervslivs tilpasningsevne i en tid med store omskiftelser.

Så kan man naturligvis spørge, om man så ikke kunne have gået skattevejen. Heller ikke en yderligere stramning af skattepolitikken eller af kreditpolitikken ville efter regeringens opfattelse være rigtig. Efter vor opfattelse ville det være en oplagt fejl, hvis skatteskruen nu fik en ny omdrejning. Vi må jo her ikke glemme, at ca. $\frac{2}{3}$ af hele den danske industriproduktion skal afsættes på